

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. dubna 2015, v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaromíra Pšenici a přísedících Ing. Reného Škody a Štefanie Mičánkové, t a k t o :

Obžalovaný

Xxx ,

nar. xxx v xxx, bez zaměstnání, trvale bytem xxx,

j e v i n e n , ž e

- 1) **v srpnu a v září 2013** při projíždkách osobním vozidlem zn. Seat Toledo, tmavě modré barvy, r.z. xxx, v katastru obce Straník a Města Nového Jičína, opakovaně a osahával na intimních místech těla nezletilou xxx, nar. xxx, do přirození jí zasouval prsty tzv. „prstění“, nezletilá jej měla na oplátku uspokojovat na přirození, v jednom případě v obýváku v jejím bydlišti ve Straníku č. xxx, ji svlékl, přes jí vyjádřený odpor, rozevřel její nohy a dráždil ji na přirození jazykem, jednání se dopustil přesto, že věděl, že je žákyní základní školy a dosud nemá patnáct let,
- 2) **dne 30. 10. 2013 kolem 00.30 hodin** na cestě za rodinným domem v místě trvalého bydliště nezletilá xxx, nar. xxx, bytem Straník č. xxx, nezletilou xxx líbal, osahával přes oblečení na stehnech a na přirození, svého jednání zanechal pro odpor nezletilé poškozené,
- 3) **v průběhu srpna 2013 a září 2013** při zastávkách, v rámci projížděk osobním vozidlem zn. Seat Toledo, tmavě modré barvy, r.z. xxx, v katastru obce Straník a Města Nového Jičína, opakovaně před nezletilou xxx, nar. xxx kouřil tzv. „skleněnku“ (skleněná trubička ke kouření tabáku) naplněnou sušinou konopí, přičemž jí o této droze vykládal, jak je „dobrá“ a přemlouval ji k jejímu kouření, přičemž v jednom případě po delším přemlouvání poskytl a přiměl nezletilou xxx, nar. xxx ke kouření této drogy skleněnou trubičkou,

přitom marihuana – konopí (cannabis) je uvedena mezi omamnými látkami, zařazenými do Seznamu IV. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, který tvoří Přílohu č. 3 zák. č. 167/1998 Sb. o návykových látkách, účinného od 1.1.1999,

t e d y

ad 1-2)

- dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil,

ad 3)

- sváděl jiného ke zneužívání jiné návykové látky než alkoholu a čin spáchal vůči dítěti mladšímu patnácti let,

č í m ž s p á c h a l

ad 1-2)

- zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3)

- zločin šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 287 odst. 3 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 4 (čtyř) let.**

O d ů v o d n ě n í :

Obžalobou Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně ze dne 23. 7. 2014, sp. zn. 2 ZT 68/2014 je obžalovaný xxx stíhán pro shora uvedenou trestnou činnost.

Obžalovaný, který u hlavního líčení využil svého práva a nevypovídal, v přípravném jednání spáchání skutků popřel, když vypověděl, že si myslí, že se na něj xxx a xxx domluvily, aby jej poškodily. Má za to, že to souvisí s případem krádeže zbraní. Co se týká xxx, tak navštěvoval jejího strýce v nemocnici a chodil za ním i po propuštění z nemocnice. Hráli počítačové hry. Sem tam se tam objevila i xxx, nikdy s ní ale nebyl sám v jedné místnosti. Autem ji vezl vícekrát, vždy ale jelo více lidí. Pouze jednou jeli sami, to ale bylo na nákup do Kauflandu, přes den a za půl hodiny byli zpátky. Konopí nikdy před ní nekouřil. Nikdy se s ní nelíbal, ví, že navštěvuje základní školu, že jí bylo 14 let. Byl mezi nimi kamarádský vztah. Jak xxx, tak xxx věděly, že má přítelkyni, xxx. Motiv matek obou děvčat pro to, aby jej našly je ten, že xxx mu poskytovala zbraně a se xxx jsou velké kamarádky. Když se bavil s kamarádkou xxx, ta má 16 let, tak mu řekla, že xxx se jí svěřila, že má jít na gynekologickou prohlídku a má strach, na kolik partnerů jí vlastně přijdou. Mezi ním a xxx byl kamarádský vztah, věděl, že má 14 let. Nikdy se s ní nelíbal, nestalo se to, co je popsáno v usnesení o zahájení trestního stíhání.

Z výpovědi svědkyně xxx soud zjistil, že obžalovaného zná od malička, byl to kamarád jejího strejdy. Ona se s ním celý život nestýkala, pak se asi dva měsíce stýkali, ale neví, kdy to bylo. Bylo to asi minulý rok během prázdnin a po prázdninách. Je možné, že s ním byla i jednou v roce 2013. Nejdříve byli kamarádi, chodil k strejdovi a ona tam byla často. Pak jí začal psát sms. Pak spolu (K.ř.č. 1a – rozsudek)

byli venku, byli se projet autem, např. na benzinku. Chodila s ním ven, protože byl neodbytný, přišlo jí třeba 20 sms a nedal se odbýt. Proto se s ním šla projet. Na těch projížďkách ji osahával a to všude, na přirození. Nejdřív s tím souhlasila, ale potom jí to přišlo jako blbost. Souhlasila s tím skoro vždycky, ale s některými věcmi nesouhlasila. Když jí to dělal rukou, tak s tím souhlasila, pak chtěl, ať to dělá rukou jemu, s tím také souhlasila, pak po ní chtěl, ať mu to udělá pusou, to neudělala. Jednou jí to chtěl udělat pusou, to se bránila a nechtěla to. On toho ale nenechal. Snažila se ho odstrčit nohama, ale nějak to nešlo se ubránit, takže jí to udělal pusou. Stalo se to tak vícekrát než 5x. To s tou pusou se stalo jenom jednou.

Obžalovaný v její přítomnosti kouřil marihuanu docela často, jednou to taky zkusila, když jí k tomu přemluvil. Bylo jí po tom špatně.

S tím, co se stalo, se svěřila xxx a xxx, ví to ještě xxx a xxx. Z dospělých to řekla xxx. Ze začátku se s ním pouze líbala, to mohlo začít někdy zimě 2012 – 2013. Nelíbala se s ním pouze v autě, ale třeba i u strejdy za barákem. Tak v září až říjnu 2013 spolu začali jezdit autem. To, jak jí to dělal pusou, se nestalo v autě, ale u nich v obývacím pokoji. On ji svlékl a pokoušel se i o kontakt pohlavních orgánů, což nepřipustila. V autě se to stalo určitě víc jak pětkrát, vždy si přesedli na zadní sedadlo.

Z výpovědi svědkyně xxx se podává, že obžalovaného zná jako kamaráda jejího bratra. Když přišel za bratrem, povídali si. Pokud se týká skutku, který je popsán v obžalobě, tak nemohla spát, měla nízký tlak. Napsal jí přes facebook, aby šla ven a ona to udělala. Venku jí začal sahat mezi nohy. Zeptala se jej, o co se snaží, on řekl, že o nic. Když v tom pokračoval, zvedla se a šla domů. Neví, jak dlouho to trvalo. Ještě než jí začal sahat mezi nohy, tak se na ni opakovaně převrhl a začal ji líbat, přejíždět po noze. Nezvedla se hned, protože měla strach, že když vstane, tak co udělá. To přesto, že jí nikdy nic neudělal. To se stalo někdy v říjnu, obavy z toho, co se stalo, začala pociťovat až v listopadu. První měsíc se nesvěřila nikomu, potom mamince. Nejdřív nechtěla, aby to někdo věděl. V té době jí bylo 13 let, obžalovaný to věděl.

K věrohodnosti obou svědkyň se vyjádřila ve svém znaleckém posudku, jakož i výpovědi znalkyně PhDr. Helena Khulová. Z jejich závěrů vyplývá, že u nezletilé xxx je zachycena tendence oddávat se snění a fantaziím, v rámci kterých se zabývá možným naplněním svých přání, neslouží však jako prostředek zviditelnění se. Není testově zachycen sklon k pozitivní sebe prezentaci, není tendence k idealizaci vlastní osoby a skutků. Není zvýšená tendence k idealizaci vlastní osoby a skutků. Není zaznamenána zvýšená tendence k neupřímným, účelovým komunikačním manévřům. Nezletilá získává předčasné sexuální zkušenosti v 13- ti letech věku a nedá se zpochybnit, že její chování bylo od počátku vstřícné a zvědavé a do velké míry saturovalo i její potřebu společenské prestiže. V jejím popisu události nelze zachytit projevy agresivního chování moci ze strany obžalovaného, nejsou známky její bezmoci, nejsou známky traumatické sexualizace. Vyšetřením u nezletilé nebyly zachyceny jakékoli projevy destabilizace, či dezintegrace její osoby vázající se k inkriminované události, v psychologické rovině nebyly shledány projevy posttraumatické stresové poruchy. Je zřejmé, že její předčasně nabyté sexuální zkušenosti byly dobrovolné. Nezříká se vlastní odpovědnosti ve vztahu k dobrovolnosti inkriminovaného jednání. Ihned byla schopna posoudit jednání obžalovaného jako sexuálně nepřiměřené. Poškozená v rámci svého sdělení popisuje zároveň určitou dynamiku vztahu s podezřelým, který postupně začíná mít známky stupňující se manipulace ze strany obžalovaného, bez agresivního uplatňování moci a vůči kterému se poškozená byla schopna sama prosadit.

Úroveň intelektové kapacity a jí odpovídající poznání funkcí dávají nezletilé dostatečné psychické předpoklady k objektivnímu vnímání, zapamatování a vybavování prožitých událostí a lze vyloučit omyly v důsledku nesprávného vnímání, myšlení nebo paměti, a to jak obecně, tak ve vztahu k inkriminované události. U poškozené nebyly zjištěny sklony k záměrnému zkreslování skutečností, nebyly rovněž zjištěny sklony k účelovým manipulacím s fakty, nebyla u ní zjištěna bájná lhavost. Nebyly zjištěny hysterické rysy, nebyly zjištěny známky lhavosti jako vyhraněného povahového rysu.

V souvislosti s inkriminovanou událostí nezaznamenala znalkyně psychopatologii svědčící pro poruchu adaptace ve smyslu úzkostných prožitků, depresivních výkyvů nebo vyhybavého chování.

Nerozvinula se posttraumatická stresová porucha ani reakce na stres a porucha přizpůsobení. Nebylo tedy zaznamenáno dlouhodobé, závažné poškození duševního vývoje. Nebyla diagnostikována žádná z klasifikovaných duševních poruch chorobného rázu, nebyly zjištěny známky dlouhodobých výkyvů nálad ve smyslu deprese nebo manie ani příznaky probíhající psychotické poruchy z okruhu schizofrenního. Její intelektové schopnosti jsou v normě. Osobnost je pubertálně rozkolísaná bez známek hrubších strukturálních změn a disharmonií.

U hlavního líčení znalkyně doplnila, že poškozená xxx vypovídala shodně jak v přípravném řízení, tak u znalce, tak i u hlavního líčení a z psychologického hlediska považuje znalkyně její výpověď za autentické vyličení prožité události.

K poškozené xxx znalkyně uvedla, že u ní nejsou shledána žádná adaptační selhání. Vyznačuje se chudší zájmovou oblastí, ale velmi dobrým prospěchem. Nachází se na počátku vývoje období adolescence. V oblasti sexuálního chování nejsou shledány známky zvýšené informovanosti nebo vnímavosti a zvědavosti na sexuální podněty. Účast na předčasné sexuální aktivitě nezletilé zapříčinil patrně vliv sociálního prostředí – staršího vrstevníka. Následky posuzovaného samotného inkriminovaného činu nejeví znaky následné traumatizace. Je zřejmé, že její předčasně nabyté sexuální taktilní zkušenosti byly součástí určité sexuální zvědavosti, odpovídající vývojové fázi sexuálního citění raného adolescentního věku. Zároveň poškozená sděluje určitý pocit bezmoci v rámci inkriminované sexuální aktivity, podmíněné fyzickou i psychickou převahou obviněného, nedokázala se vzepřít. Její postoj k prožité události je od počátku ambivalentní. Jednání obžalovaného dokázala ihned rozpoznat jako sociálně a sexuálně nepřiměřené, nicméně další možný kontakt s ním, před zahájením šetření předmětné události, přesto, že k němu nedošlo, nevyloučila. Žádná duševní porucha neovlivnila její schopnost správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. Úroveň intelektové kapacity a jí odpovídající úroveň poznávacích funkcí dávají nezletilé dostatečné psychické předpoklady k objektivnímu vnímání, zapamatování a vybavování prožitých událostí a lze vyloučit omyly v důsledku nesprávného vnímání, myšlení nebo paměti, a to jak obecně, tak ve vztahu k inkriminované události.

U svědkyně je shledána základní konformita v postojích, morální citění je v základních aspektech socializované, je snadnější svoditelnost, ale zároveň je zachycen ještě dostatečný respekt k normám, k pravidlům sociálního dění a nejsou v rámci anamnestických zjištění znaky lhavosti jako vyhraněného osobnostního rysu. Nebyly zjištěny známky lhavosti patologické, neshledány konfabulace. Ve vztahu poškozené k obžalovanému jsou v současnosti shledány znaky dotčenosti nad jeho chováním, nepodává však traumatický prožitek ve vztahu k vlastní inkriminované události. Až v souvislosti s šetřením předmětné události dochází u nezletilé k výstupu testově i klinicky zachycené neurotické reaktivity – je zachycen stran z obžalovaného, možné msty, vyhýbání se místům, kde by se s ním mohla setkat, vedle toho se prosazují prožitky pocitu selhání ve vztahu k rodině v důsledku její účasti na šetřených skutečnostech – obojí se jeví jako důsledek druhotného poškození – sekundární viktimizace.

U nezletilé se jedná o ojedinělou epizodu předčasného sexuálního chování, která nijak významně nezasáhla do jejího mravního rozvoje, ani neovlivnila pozitivní rozvoj její hodnotové orientace.

Zkoumaná v minulosti, v inkriminovanou dobu ani v současnosti netrpěla, ani netrpí žádnou závažnou duševní poruchou chorobného rázu. Nejsou přítomny závažné, dlouhodobé poruchy afektivní ani známky probíhající nebo rozvíjející se poruchy rázu psychotického. Dívka je rovněž bez známek pervazivní vývojové poruchy. Její intelektové schopnosti jsou v normě. Bezprostředně v souvislosti s inkriminovanou událostí se u zkoumané nerozvinula žádná porucha z okruhu reakce na stres. Následně však se zveřejněním a následné obavě z eventuální msty obžalovaného vznikla významná reakce s poruchou spánku, vyhýbavým chováním, vegetativní labilitou, neschopností fungovat v běžném režimu. Jedná se o poruchu přechodnou.

Vyličení prožité události je autentické. Podle znalkyně šla o půlnoci ven v rámci nějaké prestiže, nějakého dobrodružství.

Z výpovědi svědkyně xxx se podává, že se to dozvěděla asi před rokem. Tehdy navštěvovali jejího bratra, který byl na nemocenské. Jejich společná kamarádka xxx s bratrem jí naznačovali, že tam asi k něčemu dochází, asi že si píšou nějaké SMS, že je vidět, že sedí kousek od sebe a píšou

si. Jí by to vůbec nenapadlo. Také na to přišla policie při vyšetřování jiné trestné činnosti. Dcera jí to neřekla, styděla se. Později se o tom bavily, až policie všechno věděla o tom, proč se to stalo, jak se to stalo. Že jí prostě psal na facebook a lákal ji ven. Moc jí k tomu nechtěla říct, styděla se. Nechtěla komunikovat ani s policií, ani se sociálkou, nechtěla nikomu nic říct. Byla podrážděná, brečela. Ona se jí pak i psychicky zhroutila. Mělo to na ni velký dopad. Dcera se ve škole zhoršila. Nesoustředila se pak na učení, musela do nemocnice na kontroly, kvůli tomu se dvakrát zhroutila. xxx se dcera svěřila proto, že spolu mají hezký vztah a věděla, že ona si s ní všechno říká. Styděla se to říct do očí jí, tak to řekla xxx. xxx jí to potom opatrně řekla, tedy že zřejmě mezi nimi k něčemu došlo. Počkala si na vhodnou situaci a promluvila si s dcerou a ta jí potom řekla, že došlo k líbání, to ostatní nedokázala popsat, osahávání na prsa a pod kalhoty. Změnu nálady na dceři pozorovala od léta. K psychickému zhroucení došlo až poté, co věc šetřila policie, kdy dcera musela na gynekologii, kde byla poprvé, neustále se o tom mluvilo, neustále ji navštěvovala policie ve škole, bylo to prostě strašné. Než došlo k vyšetřování, tak k žádnému závažnějšímu problému u dcery nedošlo.

Z výpovědi svědkyně xxx bylo zjištěno, že v době podzimních prázdnin loňského roku obžalovaný vylákal její dceru ven kolem jedné v noci. Přelezla bránu a šli spolu kousek nad cestu, kde si sedli, něco si tam povídali o nějakém zvířeti a xxx ji začal líbat a osahávat přes oblečení mezi nohy, což ona mu řekla, že jestli se to dozví bratr, tak že mu dá přes hubu – to jí řekla dcera a on ji měl říct, že snad mu to nebude říkat. Dcera měla šilenej strach, nevěděla, jak situaci vyřešit, věděla, že sousedé mají uvolněnou laťku, tak přes ni šla domů. Pak jí dcera řekla, zda by ji nemohla vozit autem do školy, alespoň k autobusu, že jí bývá špatně. Řekla jí, že ne, že to musí zvládnout. Poté se dozvěděla, že má strach chodit kolem jeho domu. Pak, když byl obžalovaný popuštěný z vazby dne 13.3., tak byla dcera zrovna v Anglii, ale dozvěděla se to od nějaké kamarádky a psala jí, že má hrozný strach, že by jí mohl ublížit. Bylo to tři čtvrtě roku hrozného života, kdy jí bylo neustále špatně, strašné stavy měla, bála se. Potom, když šla jednou z autobusu domů, kdy ji nemohla odvézt, xxx venčil psa, běžel domů, vytáhl skútr, projel kolem ní, několikrát se na ni otočil – ona to neviděla, ale dcera jí to tak řekla. Na upřesnění, z čeho vlastně konkrétně dcera měla strach, svědkyně uvedla, že se bála, protože věděla, že ukradl nějaké zbraně, že by ji mohl zastřelit, protože se to dozvěděla policie. Stres tedy neměla z předmětné události, ale z obžalovaného.

V poslední době byla dcera na Ovčíně ve Straníku v doprovodu dospělých osob. Byl tam i xxx. Neodešla, když ho viděla. Myslí si, že nevěděla, že tam bude. Do školy musela dceru vozit až za ty dva měsíce, kdy se věc začala šetřit.

Z výpovědi svědkyně xx soud zjistil, že paní xxx je její sousedka, paní xxx bydlí trochu výš. Zná i jejich dcery. xxx zná víc, protože bydlí vedle nich. Když byli u pana xxx na návštěvě, byl tam i xxx a všichni se pohádali skrz peníze. xxx byla u toho a viděla, co se stalo, že je takový jiný, že se změnil a že není ten hodný kluk. Mezitím jí říkala, že jí chce něco říct. Ptala se jí, co se děje a ona jí řekla, že ze strany xxx došlo k prstění, líbání, vypisování SMS. Řekla, že mu odepisovala. Ale proč, to neví. K těm intimnostem samotným uváděla, že si uvědomila, že to nebylo dobré. Byla z toho psychicky na dně. Brečela, byla roztržitá, a to někdy na podzim, listopad, prosinec. Neříkala, jak dlouho si s ním psala, oni byli kamarádi, takže tomu nepřikláněli váhu a netušili, že by k něčemu takovému mohlo dojít. Poté, co se jí takto svěřila, to byli s panem xxx sdělit její matce. Změny chování si všimla někdy na podzim. Předtím nic takového nepozorovala. Tedy taková jiná byla už před tou jejich hádkou u xxx. Poškozená šla nejdřív za ní a ne za svou matkou asi proto, že ani ona by za svojí mamkou nešla a tohle by jí nesdělila. xxx to brala tak, že je ona ten prostředník, mezi ní a mamkou, že se svěří jí, a že to mamce doputuje takhle od ní. Poškozená se jí svěřila, že se s obžalovaným líbala, měl jí rovněž strkat prsty do přirození. Svěřila se jí, že k tomu docházelo v autě a to asi pětkrát. Rovněž se jí svěřila, co se událo v obývacím pokoji, kde došlo k orálnímu sexu. Rovněž xxx ji upozornil, že se k sobě obžalovaný a xxx nějak jinak chovají, píší si sms...

Poškozená se svěřila se svými problémy svědkyni xxx a soud tak z její výpovědi zjistil, že xxx zná dobře asi od 5. třídy, tedy 3, 4, roky, chodí do stejné třídy. Stýkají se i mimo školu. xxx se jí svěřila asi měsíc po tom, co se to stalo s xxx. Byl to její kamarád. Řekla jí, že byl u ní a dívali se na (K.Ř.Č. 1a – rozsudek)

nějaký film a pak se líbali. Pak se přesunuli do koupelny, říkala, že ji osahával na přirození a že se tomu bránila. Taky říkala, že spolu byli v autě a pan xxx zase něco zkoušel, tedy nějak se líbali, pak bylo osahávání, pak to mělo přejít k orálnímu sexu, kdy on si začal. Mělo k tomu dojít vícekrát.

Obdobně vypovídala i svědkyně xxx. Doplnila, že když jí to poškozená xxx říkala, byla nervózní, smutná, trápilo ji to.

Rovněž svědkyně xxx vypověděla, že se jí poškozená xxx svěřila. S xxx byla venku, a protože se tím trápila, tak jí to řekla. Kdy to řekla, už neví. Konkrétně uvedla, že u nich doma ji pan xxx osahával po těle, všude. Chtěl po ní orální sex a uspokojit rukou. Zda to udělala, neví. V autě se jí také dotýkal prsty, kam všude, si nevzpomíná. xxx, když jí to říkala, byla taková smutná, nesvá. Do té doby na ní žádné změny chování nepozorovala. Mělo k tomu dojít vícekrát, nejen dvakrát. Neví, zda se s ním setkala i poté, když se jí to nelíbilo. xxx, když jí to říkala, byla z toho celkem špatná. Říkala, že toho lituje všeho, že to moc nechtěla.

Rovněž svědkyni xxx se poškozená xxx svěřila. Řekla jí, že asi někdy podzim, zima, došlo k intimnostem mezi ní a obžalovaným. Řekla by, že to bylo tak půl na půl, že se napůl tím chlubila a napůl se potřebovala svěřit. Řekla, že tam byly nějaké pokusy u ní doma a ještě někde jinde, ale už neví kde, ale k pohlavnímu styku nedošlo. Říkala, že tam nejdříve byly pusy, líbání, pak došlo ke kontaktu s pohlavními orgány prsty a ještě orálně. Orálně to mělo být ne doma, ale jinde. Říkala, že to chtěla vyzkoušet.

K věci byla ještě vyslechnuta spoluautorka znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a specializace klinická psychologie dělí a dospělých, jakož i výslechu znalkyně MUDr. Dany Skřontové a z její výpovědi se podává, že došla k závěru, že v souvislosti s inkriminovanou událostí neshledala psychopatologii, která by svědčila pro poruchu adaptace ve smyslu úzkostných prožitků, depresivních výkyvů nebo vyhybbavého chování. Nerozvinula se posttraumatická stresová porucha ani reakce na stres a porucha přizpůsobení. Z psychiatrického hlediska tedy nebylo zaznamenáno dlouhodobé závažné poškození duševního vývoje. U zkoumané xxx nebyla diagnostikována žádná z klasifikovaných duševních poruch chorobného rázu, nebyly zjištěny známky dlouhodobých výkyvů nálad ve smyslu deprese nebo mánie ani příznaky probíhající psychotické poruchy z okruhu schizofrenního. Její intelektové schopnosti jsou v normě, osobnost je pubertální, rozkolísaná, ale bez známek hrubších strukturálních změn a disharmonií. Zkoumaná je plně komponovaná, je schopna chápat smysl trestního řízení. K pravdivosti se jako psychiatr může vyjádřit pouze tak, že tam není žádná duševní porucha, která by bránila tomu, aby zkoumaná správně vnímala, reprodukovala a pamatovala si události. Skutečně ani v testovém profilu, ani klinicky nenašli známky posttraumatu. Posttraumatická stresová porucha je opravdu velmi závažná duševní nemoc, která člověka zneschopňuje na nějakou dobu. Je tam typická spíše sociální inhibice, že ten člověk se stáhne, ožívají tam traumatické události ve snech, ve vzpomínkách, vyhybá se různým situacím, které dříve ten člověk zvládal. Ale nic takového tam nebylo a ona, i v té exploraci, kdy byla cíleně dotazována popsala, že nic nezměnila ze svých návyků, že ta nepohoda a úzkosti souvisely spíše s vyšetřováním a s tím, že si uvědomovala nepatřičnost toho, co proběhlo.

Z čtené výpovědi svědka xxx soud zjistil, že obžalovaného zná od malička. Byli kamarádi do té doby, než se dozvěděl, o tom, co se mělo stát s xxx, která je jeho neteří. Na podzim roku 2013 se obžalovaný a xxx vídávali u něj doma. Byl na nemocenské, tak jej chodili navštěvovat. Neteř byla u něj celkem často, protože bydlí v jednom domě o poschodí výš. Většinou to bylo u televize, počítače, hráli hry. Když byli u něj, všiml si, že spolu komunikují prostřednictvím mobilů. Přitom byli v jedné místnosti. Pořád se na sebe usmívali, pokukovali po sobě. Obžalovaný chodil pro dřevo do „šopy“ a většinou chtěl, aby šla xxx s ním. Jednou večer je spolu viděl odjet autem – modrý vůz zn. Seat, které obžalovaný užíval. Když ty kontakty mezi nimi začal pozorovat, řekl to sousedce xxx a sestře xxx. Ví, že se xxx svěřila xxx, že spolu byli na hřišti nebo někde v autě a byl mezi nimi nějaký kontakt. Obžalovaný u něj kouřil trávu vícekrát, ví, že v jednom případě před xxx.

Komunikace obžalovaného s poškozenou xxx se podává z výpisu na č.l. 40, kdy obžalovaný poškozenou opakovaně vyzývá, aby šla ven, a na č.l. 41 – výzva poškozené xxx, aby šla ven, kterou tato akceptovala. Psychické problémy poškozené xxx jsou dokumentovány rovněž lékařskou zprávou na č.l. 141 a dopisem na č.l. 143. Že obě poškozené měly mít problémy psychického rázu, se podává i ze zpráv odboru sociálních věcí Městského úřadu v Novém Jičíně na č.l. 187 a 188.

Po provedeném dokazování má soud za prokázáno, že se obžalovaný dopustil vytykaného jednání tak, jak je to uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, tedy že dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil a sváděl jiného ke zneužívání jiné návykové látky než alkoholu a čin spáchal vůči dítěti mladšímu patnácti let a naplnil tak po subjektivní i objektivní stránce skutkovou podstatu zločinů zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku.

Obžalovaný popřel, že by se vytykaného jednání dopustil a na svou obhajobu toliko uvedl, že se domnívá, že si vše na něj vymyslely xxx a xxx, protože druhá jmenovaná za zainteresována v případě odcizených zbraní a co se týká xxx, tak její matka pracuje se xxx v jedné práci a myslí si, že na základě toho se ně něj domluvila.

Ze svého jednání je obžalovaný jednoznačně usvědčován výpověďmi svědkyň – poškozených xxx a xxx, které podrobně popsaly, jaké praktiky s nimi obžalovaný, který dobře věděl, že nedovršily 15. rok věku, prováděl. Svědkyně xxx popsala, že se tak stalo minimálně pětkrát, že to bylo až na výjimku na základě dobrovolnosti. Rovněž potvrdila, že ji obžalovaný v jednom případě přiměl ke kouření marihuany z tzv. skleněnky. Svědkyně xxx pak popsala, jak na základě facebookové komunikace šla na výzvu obžalovaného ven a jak ji obžalovaný líbal a snažil se ji osahávat na intimních místech. Svědecké výpovědi poškozených nestojí osamoceně. Nejdůležitější je podle názoru znalecký posudek, jakož i výpovědi znalkyň, zejména pak PhDr. Heleny Khulové, která byla i přítomna výsledku obou svědkyň u hlavního líčení a jednoznačně potvrdila autenticitu jejich výpovědí, tedy že obě vypovídaly o tom, co skutečně zažily. Rovněž se vyjádřila k pohnutkám, které vedly poškozenou xxx reagovat na výzvu obžalovaného a jít po půl noci ven. Ze znaleckého posudku se dále podává, že samotné jednání obžalovaného nemělo vliv na další vývoj poškozených a stresující bylo pro ně, zejména tedy pro poškozenou xxx, až následné vyšetřování. Kontakt obžalovaného s poškozenými je rovněž doložen výpisem z facebookové komunikace, kdy zejména s poškozenou xxx má důvěrný charakter, kdy ji opakovaně přemlouvá, ať jde ven, tam mu odepisuje, že příště, měl se ozvat dřív a přeje mu „krásné sny“. Obžalovaný tvrdí, že s poškozenou xxx nikdy nebyl sám. Zde je jeho výpověď vyvrácena rovněž výpovědí svědka xxx, u kterého se oba stýkali. Kromě toho, že tento postřeh, že obžalovaný s poškozenou xxx vedou čilou komunikaci přes mobil, ač jsou v jedné místnosti, pokukují po sobě a usmívají se na sebe, tak vypověděl, že obžalovaný chodil do „šopy“ pro dřevo a vždy chtěl, aby tam s ním šla i poškozená xxx. Byl rovněž svědkem, jak jednou večer spolu odjeli autem obžalovaného. Že s dcerami není něco v pořádku, pozorovaly i jejich matky, svědkyně xxx a xxx. Byť zejména svědkyni xxx se dcera příliš nesvěřila, tato popisuje změnu chování, nervozitu, psychické problémy. Rovněž tak svědkyně xxx popisuje, jak na její dceru působilo zejména následné vyšetřování. Popisuje rovněž její strach z obžalovaného. Tyto psychické problémy jsou pak potvrzovány i znaleckým posudkem. Poškozená xxx se s problémem svěřila nejdříve. Události tak, jak se jí poškozená svěřila a jak posléze svědkyně vypověděla, se shodují s popisem událostí tak, jak je uvedla sama poškozená xxx. Svědkyně xxx nebyla jedinou osobou, které se poškozená svěřila. Sdělila to svým kamarádkám, které byť stručně, tak v podstatě shodně popisují praktiky, které měl obžalovaný s poškozenou provádět. Pokud se u těchto svědkyň odlišuje místo, kde měl obžalovaný s poškozenou konkrétní praktiky provádět, s výpovědí samotné poškozené, pak nelze usuzovat na věrohodnost. Odchyly lze přičíst časovému odstupu a skutečnosti, že jde již o zprostředkované podání, nicméně zásadní shoda zde podle názoru soudu existuje.

Vzhledem k shora uvedeným důkazům tak má soud za to, že o vině obžalovaného nelze pochybovat a tento se žalovaného jednání dopustil popsáním způsobem.

Oproti obžalobě soud jednání obžalovaného pod bodem 3 kvalifikoval toliko jako zločin šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, 3 trestního zákoníku. Podle komentáře není souběh trestných činů podle § 283 a 287 možný. Dojde – li k tomuto, je nutno posuzovat jednání pachatele podle § 283 trestního zákoníku. Obžalovaný, jak se podává z výpovědi svědkyně xxx, jí nabídl a přiměl ke kouření marihuany toliko jednou. Za této situace podle názoru soudu nelze kvalifikovat jeho jednání podle § 283 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku. Obžalovaný měl u sebe drogu pro svou osobní potřebu, tedy ani nevyráběl, ani nenakládal s omamnými a psychotropními látkami a s jedy. Pokud nabídl v tomto jednom případě drogu poškozené, pak soud má za to, že ji sváděl k zneužívání jiné návykové látky než alkoholu, a protože poškozené nebylo ještě 15 let, dopustil se tak zločinu šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, 3 trestního zákoníku.

Obžalovaný je stíhán pro dva zločiny. Již tato skutečnost je okolností přitěžující. Navíc neexistují okolnosti polehčující, vyjma skutečnost, že nebyl dosud trestně stíhán. Na druhou stranu je nutno vidět, že praktiky, které s poškozenými obžalovaný prováděl, se děly na základě dobrovolnosti, tedy až na orální sex s poškozenou xxx a pokud obě poškozené projevíly nesouhlas s jednáním poškozeného, tak toho zanechal. Ze znaleckého posudku se podává, že prožité události neměly na další vývoj poškozených negativní vliv. Pokud došlo k psychické zátěži, tak zejména u poškozené xxx, a to až v souvislosti s vyšetřováním případu. Ohledně závažnějšího ze zločinů, a sice šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, 3 trestního zákoníku je nutno konstatovat, že byl spáchán toliko jediným útokem. Za této situace má soud za to, že vzhledem k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného lze na něj ještě působit výchovným, podmíněným trestem odnětí svobody. Jak již bylo řečeno výše, dopustil se obžalovaný dvou zločinů. Proto soud stanovil výměru trestu na samé horní hranici umožňující uložit ještě podmíněný trest odnětí svobody a výkon tohoto trestu podmíněně odložil na dlouhou zkušební dobu. Trest pak byl ukládán jako úhrnný podle trestného činu přísněji trestného, tedy podle § 287 odst. 1, 3 trestního zákoníku.

Při rozhodování o druhu trestu vzal soud rovněž v úvahu zprávu Probační a mediační služby v Novém Jičíně, podle které se obžalovaný řádně podrobuje dohledu v rámci dalšího trestního stíhání, a že je zaměstnán.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

**Okresní soud v Novém Jičíně
dne 21. dubna 2015**

**Mgr. Jaromír Pšenica, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Jiřina Tomanová